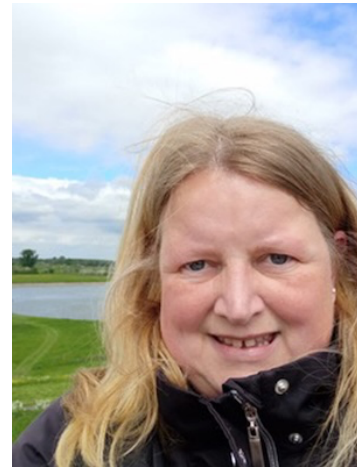

Boekverslag: De wetten van Alex

Sinds het verschijnen van het boek Paaz van Myrthe van der Meer was ik fan van haar. Ze was toen een aantal keer te zien op tv. Ik heb haar boeken Paaz en Up gekocht en gelezen. Dit was de reden dat ik me heb aangemeld voor onderzoek naar autisme bij mijzelf. Enerzijds omdat ik veel te goed snapte hoe de hoofdpersoon dacht, anderzijds omdat ik bedacht dat ik dan best een leuk persoon kon zijn, met autisme. Het onderzoek is niet afgerond vanwege problemen in de communicatie met de psycholoog. Maar het halve onderzoek was voldoende om de diagnose autisme "hoogstwaarschijnlijk" te kunnen noemen.

Het nieuwe boek: "De wetten van Alex."

Toen op de tijdlijn van Myrthe van der Meer, op Instagram, te zien was dat ze bezig was met een nieuw boek ben ik dat gaan volgen. Zodoende had ik snel toegang tot de eerste pagina's van het verhaal. Ik sprak erover met collega's van Ixta Noa, want ik las over een vrouw met autisme die vooral heel hard haar best deed om dat te verbergen. Misschien (dacht ik in rol van vrijwilliger) kan ik een blog schrijven met tips voor de hoofdpersoon Alex. Dit werd aangemoedigd door collega's en dus heb ik het boek gekocht.

Herinneringen

Afgelopen week zat ik met keelontsteking thuis. Ideaal moment om een boek te lezen. Al snel kom ik er achter dat Alex zelf nog niet weet dat ze autisme heeft en ineens ben ik terug in de tijd. Want de vrouw waarover ik lees lijkt ontzettend op mijzelf voor mijn eigen diagnose.

Ook mijn gevoel mocht er niet zijn zodat mijn bedachte "normale" leven door kon gaan.

- Ik heb een relatie gehad omdat dat zo hoorde.
- Ik deed ontzettend mijn best om een goede dochter te zijn
- Ik ging op groepsreizen om meer sociaal te leren zijn.
- Ik ben intiem geweest met vriendjes, om het te leren waarderen en ging dan vrijwillig over mijn grenzen.
- Ik heb gewerkt tot ik te ziek was, want ik moest dat kunnen.
- Ik heb een studie psychologie gedaan om te onderzoeken waarom ik steeds de mist ingang in sociale situaties.

En zo kan ik nog wel even doorgaan. Ik weet ook nog dat de huisarts eens aan mij vroeg: "Gaat dat allemaal door je hoofd?" En ik dacht: "Ik ben nog niet op de helft."

De diagnose

Als ik lees over het moment dat Alex ontdekt dat ze zelf al een diagnose heeft, zit ik te huilen. Niet door ontroering, maar omdat ik mezelf weer zie staan bij de huisarts. Hij had niet doorgegeven dat de diagnose wel duidelijk was, zonder dat het onderzoek was afgerond. Dus de woorden van de assistente: "Maar het is toch al bekend dat je autisme hebt?" zijn onverwacht. Ik weet precies hoe Alex zich moet voelen.

In het gevecht met de gemeente over de bijstandsregels heb ik nauwelijks tijd gehad om dit gegeven echt te verwerken. In contact met een keuringsrapport en tijdens het onderzoek naar FNS wordt meerdere keren genoemd dat de diagnose niet geldig is. "Ga het onderzoek eerst maar afronden." Ik twijfel ook, want lijk ik autistisch als gevolg van trauma? Of ben ik er zelf een? Uiteraard vindt mijn hoofd ook dat het echt officieel moet zijn om het te mogen uitspreken. Nu ontdek ik, met het lezen van dit boek: "Er is geen twijfel mogelijk."

Alex leert mij:

Uiteindelijk kan ik Alex dus geen tips geven, maar leert Alex mij een aantal belangrijke lessen. Autisme gaat nooit over, dus ik moet er altijd rekening mee blijven houden. Relaties kunnen gewoon ontstaan, zonder dat ik toneel hoeft te spelen.

En ik twijfel weer.....Een kat is superlief en een hond is ontzettend onhandig voor mij.....Maar zou het niet ook heel erg goed voor me zijn?

Ik moest overigens wel opletten dat ik niet in oude gedachtenkronkels bleef hangen. Ik ben inmiddels gelukkig al veel verder in mijn ontwikkeling en in de omgang met mijzelf.

Herken jij jezelf in de hoofdpersoon? Voel je welkom bij Ixta Noa om jouw ervaringen te delen, bel de luisterlijn of ga naar de huisarts. Blijf je niet verstoppen want dat is ongezond en helemaal niet nodig.